

ת"פ 53412/10/20 - מדינת ישראל נגד מלקמו זרו

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 53412-10-20 מדינת ישראל נ' זרו

כבוד השופט עמית מיכלס	בפני
המאשימה	בעניין:
נגד	
הנאשם	
מדינת ישראל	
מלקמו זרו	
בשם המאשימה: עו"ד מודיש ארדני	
בשם הנאשם: עו"ד ארז צברי	
<u>גזר דין</u>	

1. הנאשם הורשע בהכרעת דין מפורטת, לאחר שמיעת ראיות, בעבירה של **חבלה חמורה** לפי סעיף 333 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק).

2. כשבוע לאחר שנשמעו טיעוני הצדדים לעונש הגיש הנאשם בקשה לזמן עד הגנה שלא נשמע במסגרת הליך ההוכחות ושזהותו לא הייתה ידועה לנאשם, אשר על פי הטענה פנה לנאשם מיוזמתו והיה עד לאירוע. לאחר שנתתי דעתי לטיעוני הצדדים בבקשה, מצאתי להיעתר לבקשה החריגה. לאחר ששמעתי את העד, ניתנה הכרעת דין משלימה, במסגרתה מצאתי להותיר את ההרשעה המקורית על כנה.

3. בהכרעת הדין ובהכרעת הדין המשלימה מצאתי שהוכחו עובדות כתב האישום, ובהן ההיכרות השטחית שהייתה קיימת בין הנאשם לבין המתלונן (להלן: המתלונן). בתאריך 24.10.2019 הגיע הנאשם לגן ציבורי בו ישבו המתלונן וחבריו, ואמר לכולם "שלום". בשלב זה אמר המתלונן לנאשם ש"ידלג מעליו" כיוון שאינו חש בטוב. בהמשך תפס הנאשם בחולצתו של המתלונן בשתי ידיו, השכיבו אחורה על ספסל בו ישב המתלונן, הכה באגרופים בפניו, בחזהו ובידיו, ולא חדל עד שאנשים שהיו במקום ניתקו אותו מהמתלונן. במהלך האירוע נתפסו אצבעותיו של המתלונן בין חורי הספסל והן התנפחו. המתלונן פונה לקבלת טיפול רפואי בחדר מיון, שם נמצא שנגרם לו לשבר בעצם הסירה שהצריך הרכבת גבס ספייקה. עוד נמצא שבמהלך האירוע נפגע אף הנאשם באופן שאינו ברור ונגרם לו קרע בגיד מיישר אצבע 5 ביד ימין ומשקפיו נשברו.

ראיות ותמצית טיעוני הצדדים לעונש

4. ב"כ המאשימה עמדה על הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם ועל נסיבות ביצוע העבירה, בהדגישה את האלימות הקשה בה נקט הנאשם כלפי המתלונן והשלכותיה הפיזיות והנפשיות, כמפורט בתצהיר נפגע העבירה ובמסמכים הרפואיים שהגיש המתלונן (ת/6). בהפנותה לפסיקה, עתרה ב"כ המאשימה לקבוע מתחם ענישה הנע בין 10 לבין 24 חודשי מאסר בפועל, כשלטענתה מתחם זה מתחשב בכך שהנאשם "לא התכוון לשבור את ידו של

המתלונן".

אשר לעונש בתוך מתחם הענישה, טענה המאשימה כי במקרה זה אין הצדקה לסטייה מהמתחם וכי האינטרס הציבורי מחייב הטלת עונש מרתיע. בהינתן שהנאשם לא נטל אחריות על מעשיו וניהל הליך הוכחות, עתרה ב"כ המאשימה להשית עליו עונש שלא יפחת משנת מאסר, חרף עברו הנקי, לצד מאסר מותנה ופיצוי למתלונן.

5. מנגד, עתר ב"כ הנאשם לדון את הנאשם לכך זכות בשים לב לעברו הנקי, גילו המבוגר, מחלת הסוכרת ממנה סובל והעובדה שאף הוא נפצע באירוע (מסמכים רפואיים הוגשו וסומנו נ/6 ו- נ/7). אשר לניהול ההוכחות בתיק, טען הסנגור שאלו נהלו בצורה מהירה ויעילה ובמטרה להגיע לחקר האמת, כאשר גם לאחר ניהול ההליך עדין נותרו פתוחות השאלות כיצד נפצע הנאשם ומה היו מניעיו. בנסיבות אלו, ביקש הסנגור שלא לזקוף את ניהול ההוכחות לחובת הנאשם. הסנגור הוסיף כי הימשכות הליך החקירה בתיק זה לאורך 7-8 חודשים, מבלי שהנאשם שהה בתנאים מגבילים, אינה מתיישבת עם עתירת המאשימה להטיל עליו עונש מאסר מאחורי סורג ובריא.

ב"כ הנאשם ביקש לאבחן את הפסיקה שהוגשה מטעם המאשימה אשר לשיטתו עוסקת במקרי אלימות קשים מענייננו או בנאשמים בעלי עבר פלילי מכביד. בהפנותו לפסיקה מקלה יותר, עתר לקבוע מתחם ענישה רחב הנע בין מאסר על תנאי לבין 15 חודשי מאסר בפועל, בהדגישו את עקרון האינדיבידואליות בענישה ואת הצורך להתאים את הענישה למקרה הנדון ולא לסעיף העבירה.

לדברי הסנגור הנאשם הוא אדם נורמטיבי, איש עבודה העובד למופת מזה 24 שנים בחברת החשמל, ומכאן ששליחתו למאסר תפגע במטה לחמו, לא תאפשר לו לשלם את תשלומי המשכנתא (מסמך התחייבות - נ/8) ולהמשיך לכלכל את אמו המבוגרת והסיעודית. כן הודגש שמדובר במעידה חד פעמית, כאשר אף הנאשם שילם מחיר כבד בהינתן שהוא עצמו נפצע באצבעותיו (כאמור ב-נ/6) באופן המשפיע על יכולתו להתקדם בתפקידו בחברת החשמל. אשר להשלכות על המתלונן, טען הסנגור שלא הוכח קשר סיבתי בין האירוע לבין פיטורי המתלונן, בשים לב לכך שמכתב הפיטורין שהוצג הוא מכתב סטנדרטי ולא מפורט.

לאור כל האמור לעיל, ביקש הסנגור להושיט לנאשם יד ולהסתפק בעונש מוחשי בדמות צו של"צ בהיקף משמעותי.

6. הנאשם ניצל את זכות המילה האחרונה, ציין את היותו חולה סוכרת וביקש להקל בעונשו. הנאשם הביע צער על מעשיו ואף פנה ישירות אל המתלונן שנכח באולם, ציין שלשניהם נגרם נזק, ביקש לעשות עמו שלום, והתחייב שהמקרה לא יחזור על עצמו לעולם. הנאשם ציין שמאז האירוע עבר ניתוח בעיניים בעקבות מחלת הסוכרת, והוסיף שאם לא תהיה לו פרנסה תיפגענה הן אמו, אותה הוא סועד באופן בלעדי, והן אחותו הגדולה, הנתמכת בו כלכלית.

7. לאחר השלמת הטיעונים לעונש, מצאתי להפנות את הנאשם לממונה על עבודות השירות, זאת לאחר שהצהיר כי יסכים לרצות עונש מאסר בעבודות שירות ככל שיוטל עליו. חוות דעת הממונה על עבודות השירות מיום 2.5.2022 מצאה את הנאשם כשיר לבצע עבודות שירות במגבלות.

קביעת מתחם העונש ההולם

8. קביעת מתחם העונש ההולם לאירוע הפלילי נעשית בהתאם לעקרון ההלימה, היינו, קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמתו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. לשם קביעת מתחם העונש ההולם, בהתאם לעקרון זה, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

הערכים המוגנים ונסיבות ביצוע העבירות

9. במעשיו פגע הנאשם בערכים המוגנים שעניינם הגנה על הביטחון האישי, שלמות הגוף והנפש של הציבור בכלל ושל המתלון בפרט.

הנאשם תקף את המתלון באלימות קשה, על רקע של מה בכך, ועשה כן בצהרי היום, בגן ציבורי ובפרהסיה, ולא חדל ממעשיו עד להתערבותם של אזרחים שהיו במקום שניתקו אותו מהמתלון. כתוצאה ממעשיו הנאשם נגרם למתלון שבר בעצם הסירה שהצריך טיפול רפואי בבית חולים. לצד זאת, כפי שצינה אף המאשימה בטיעוניה, מדובר בנזק פיסי עקיף שנגרם כתוצאה מכך שאצבעות המתלון נתקעו בחורי הספסל שבגן ולא ישירות מהמכות שספג מהמתלון. לצד הנזק הפיסי, נגרם לנאשם אף נזק נפשי, כאמור בתצהיר נפגע העבירה. לדברי המתלון עד היום הוא סובל מכאבים בידו וביתר חלקי גופו, הוא מוגבל בניידות ובפעולות היומיום, מטופל בפיזיותרפיה וחושש להסתובב לבד ברחוב. עוד ציין המתלון שכתוצאה מהאירוע וקשייו בתפקוד פוטר מעבודתו ואיבד את שמחת החיים. זה המקום לציין שהמסמכים הרפואיים שצורפו מאששים את דברי המתלון ביחס לפציעתו ביד, אולם אין בהם כדי להצביע על קשיים בניידותו או בביצוע פעולות יומיומיות. מנגד, אין להתעלם מההשלכות הנפשיות הקשות של האירוע על המתלון, אשר הותקף קשות על דבר של מה כך, על לא עוול בכפיו. ביחס למכתב הפיטורין שהוגש, אציין שלא הוברר עד תום הקשר בין הפיטורין לבין האירוע האלים בגינו הורשע הנאשם.

10. בקביעת המתחם נתתי משקל מסוים לכך שבמסגרת האירוע נפצע גם הנאשם בדרך שלא הובהרה במהלך המשפט, הגם שבכל מקרה הוא שיזם את האירוע האלים.

11. בשקלול מכלול הנסיבות שפורטו, מצאתי שמידת הפגיעה בערכים המוגנים היא בינונית.

מדיניות הענישה הנוהגת

12. על מדיניות הענישה בעבירות דומות ניתן ללמוד מהפסיקה שהוגשה על ידי הצדדים. ב"כ המאשימה הפנתה לפסקי הדין הבאים:

א. בעפ"ג 30709-01-12 לופט נ' מדינת ישראל (27.3.2012) אושר עונש של 16 חודשי מאסר

(הכוללים הפעלת מאסר מותנה של 6 חודשים) לנאשם אשר הורשע על פי הודאתו בעבירה של חבלה חמורה. הנאשם הכה את המתלונן במכת אגרוף יחידה, לאחר שהאחרון נכנס לבית הנאשם, הלן על עוצמת המוזיקה שהשמיע הנאשם ומשך בידו. כתוצאה מהאגרוף נגרמו למתלונן שברים מרובים באפו. אף מבלי שנקבע מתחם ענישה, נקבע כי גזר הדין מאזן נכונה בין השיקולים לחומרא ולקולה בשים לב לעברו הפלילי של המערער והתסקיר השלילי בעניינו.

ב. בע"פ (חי') 27630-05-12 בן ארי נ' מדינת ישראל (20.12.2012) אושר עונש של 24 חודשי מאסר בפועל לנאשם אשר הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות של חבלה חמורה ואיומים. על פי עובדות כתב האישום, הנאשם הכה את המתלונן במכות אגרוף בראשו ובכל חלקי גופו עקב סכסוך מתמשך על חניית מגורים. העונש אושר תוך שצוין כי הוא משקף נכונה את חומרת המעשים והסבל שנגרם למתלונן וחרף מצבו הרפואי המורכב של הנאשם. מאחר שמדובר בפסק דין שניתן לפני תיקון 113 לא נקבע בו מתחם ענישה.

ג. בת"פ (רמ') 17042-04-16 מדינת ישראל נ' פאדל (31.1.2017) נדון עניינו של נאשם, אשר הורשע על פי הודאתו בעבירה של חבלה חמורה. הנאשם הכה נהג מונית במכת אגרוף בפנים, בעט בו מספר פעמים בעודו שוכב על הרצפה וגרם לו לשבר ברגל. בנסיבות המקרה נקבע מתחם ענישה הנע בין 10 לבין 30 חודשי מאסר בפועל. הנאשם צירף תיק נוסף העוסק בעבירות סמים, לגביו נקבע מתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה ועד 6 חודשי מאסר בפועל, כאשר בסופו של יום הושת עליו עונש כולל של 15 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.

ד. בת"פ (רמ') 61348-11-17 מדינת ישראל נ' אדגו (12.5.2020) הורשע נאשם בן 19, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות של חבלה במזיד ברכב ושל תקיפה הגורמת חבלה ממש. על רקע סכסוך בדרך נטל הנאשם מרכבו מוט ברזל ורדף אחר המתלונן, היכה באמצעות המוט 3 פעמים את המתלונן ואת רכבו, וגרם למתלונן לשפשוף מדמם ולכאבים. נקבע מתחם ענישה הנע בין 8 לבין 24 חודשי מאסר בפועל, ועל הנאשם הוטלו 11 חודשי מאסר כעונש עיקרי, בין היתר בהתחשב בתסקיר מבחן שלילי.

ה. בת"פ (רמ') 11051-01-16 מדינת ישראל נ' אלוהידי (12.9.2017) הוטלו 11 חודשי מאסר בפועל על נאשם נעדר אופק שיקומי ובעל עבר פלילי שריצה מאסרים, אשר הורשע בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 380 לחוק. על פי עובדות המקרה הנאשם סטר לעובד מאפייה מספר פעמים ובעט בו באופן שנגרמו לו חבלות קלות. מתחם הענישה שנקבע נע בין 8 לבין 30 חודשי מאסר. ערעור שהוגש נמחק על ידי המתלונן בטרם נדון [עפ"ג (מרכז- לוד) 62432-09-17 אלוהידי נ' מדינת ישראל (19.12.2017)].

ו. בת"פ (ראשל"צ) 27555-03-19 מדינת ישראל נ' דנילוב (22.7.2020) הורשע הנאשם בעבירה שעניינה תקיפה הגורמת חבלה חמורה. על פי עובדות המקרה, על רקע ויכוח ירק המתלונן, שומר בחניון, על הנאשם. בתגובה הכה הנאשם את המתלונן במכת אגרוף ללסת ולאחר שנפל ארצה, המשיך ובעט בו בעודו שוכב על הרצפה. כתוצאה מהמעשים נגרמו למתלונן חבלת ראש, שפשוף בפנים וחתך בשפה. מתחם הענישה שנקבע למעשים נע בין 8 לבין 18 חודשי מאסר ועל הנאשם הוטלו 10 חודשי מאסר בפועל, חרף עברו הפלילי המכביד ונטילת אחריות מצומצמת, בשים לב להודאתו, שיתוף פעולה עם שירות המבחן ונסיבות אישיות נוספות. הנאשם הגיש ערעור, ממנו חזר בהמשך.

ז. בת"פ (פ"ת) 22447-06-20 מדינת ישראל נ' ודמדנקו (20.10.2021) הורשע הנאשם בעבירה של חבלה חמורה שביטויה בכך שעל רקע סכסוך עבודה, הגיע לבית מעסיקו והכה אותו באגרופים, הפילו על הכביש והמשיך לחבוט בו באגרופיו עד שאיבד הכרה. למתלונן נגרם, בין היתר, שבר בארובת העין. נקבע כי מתחם הענישה ההולם נע בין 10 חודשי מאסר ועד ל-20 חודשים ועל הנאשם הוטל עונש עיקרי של 10 חודשי מאסר, בשים לב לעברו הנקי ולתסקיר החיובי בעניינו.

ב"כ הנאשם הפנה אף הוא לפסיקה, אשר לשיטתו תומכת בעתירתו העונשית:

א. בת"פ (מרכז-לוד) 60475-06-15 מדינת ישראל נ' קניאס (3.11.2016) הורשע הנאשם על פי הודאתו בעבירה של חבלה חמורה. לפי עובדות כתב האישום המתוקן, במהלך תגרה דקר הנאשם את המתלונן באמצעות מספרים דקירה בגבו שחדרה לבית החזה וכן חתך אותו בשלושה חתכים. בנסיבות המקרה נקבע מתחם ענישה הנע בין 6 לבין 30 חודשי מאסר בשים לב בין היתר לכך שהנאשם נקרא למקום על מנת לסייע לחברתו לעבודה אשר המתלונן נהג באלימות כלפיה ובהתחשב בכך שבתחילה ביקש הנאשם מהמתלונן לחדול ממעשיו מבלי שנהג באלימות. על הנאשם הוטלו 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות לצד ענישה נלווית בהתחשב בעברו הנקי, נטילת אחריות מלאה, הבעת חרטה ותסקיר חיובי.

ב. בת"פ (מחוזי חי') 3242-07-11 מדינת ישראל נ' חן ואח' (1.11.2012) הורשע נאשם 1 בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות ונאשם 2 הורשע בתקיפה בנסיבות מחמירות. על פי העובדות, תקפו הנאשמים את המתלונן באמצעות אבן לאחר ויכוח שנתגלע בין המתלונן לבין נאשם 2, אשר חלקו בתקיפה היה קטן לעומת נאשם 1. כתוצאה מהמתואר נגרמו למתלונן שבר וחתך באפו. על נאשם 1 הוטל עונש של 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות כעונש עיקרי, תוך שניתן משקל של ממש לעמדת המתלונן שביקש להקל בעונשו, לאחר שהנאשם ביקש את סליחתו ופיצה אותו בסכום של 40,000 ₪. על נאשם 2 הוטלו מאסר מותנה וענישה נלווית. הנה כי כן, מדובר במקרה בעל נסיבות ייחודיות שאינן מתקיימות בענייננו וכאשר ממילא לא נקבע מתחם ענישה בשל יושנו של התיק.

ג. בת"פ (רח') 1752-04-17 מדינת ישראל נ' שלמה (21.1.2019) הורשע הנאשם על פי הודאתו בעבירות של חבלה חמורה, איומים, נהיגה ברכב ללא ביטוח וללא רישיון רכב. על פי עובדות המקרה, בעקבות תאונת דרכים בין רכביהם של הנאשם והמתלונן, נגח הנאשם במתלונן מספר פעמים, הכה בבטנו ואיים עליו לאחר שהמתלונן חסם את רכבו של הנאשם משלא מסר פרטיו למתלונן. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי לבין 15 חודשי מאסר, ועל הנאשם הושתו 3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות לצד ענישה נלווית, בהתחשב בין היתר בהודאתו, עברו הנקי ומצבו הרפואי הקשה.

ד. בת"פ (נת') 8846-05-18 מדינת ישראל נ' עזרא (25.11.2019) נדון עניינו של נאשם, בעל עבר פלילי מכביד רלוונטי, אשר הורשע על פי הודאתו בעבירה של חבלה חמורה. על פי כתב האישום המתוקן, לאחר שהמתלונן פגע ברכבו של הנאשם בתאונה, תקף אותו הנאשם בכך שבעט בדלת רכבו של המתלונן באופן בו הדלת נסגרה בחוזקה על כף רגלו ונגרמו לו לשברים. בנסיבות המקרה נקבע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר ועד ל-15 חודשי מאסר. בסופו של דבר נמצא שיש לחרוג ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום, ובהמלצת שירות המבחן נגזר על הנאשם צו של"צ בהיקף של 300 שעות לצד רכיבי ענישה נוספים. מנסיבות המקרה עולה כי מדובר באלימות ברף נמוך מהמקרה, ובנאשם שעבר הליך שיקום, בשונה מהנאשם בהליך שלפניו.

13. אשר על כן, בהתחשב בערכים המוגנים שנפגעו ובמידת הפגיעה בהם, בנסיבות ביצוע העבירה, לרבות העובדה שאף לדברי המאשימה הנאשם לא התכוון לשבור את ידו של המתלונן והעובדה שאף הנאשם נפגע בידו, ובהינתן מדיניות הענישה הנוהגת, תוך שנתתי משקל רב יותר לפסקי דין חדשים או פסקי דין של ערכאות גבוהות, מצאתי לקבוע מתחם ענישה הנע בין 8 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר בפועל.

קביעת העונש בתוך המתחם - נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

14. הנאשם כבן 59, נעדר עבר פלילי קודם. הנאשם לא נטל אחריות לעבירות ואף טען לקיומה של הגנה עצמית, טענה שנדחתה במסגרת הכרעת הדין. הגם שאין לזקוף את ניהול המשפט לחובת הנאשם, ברי כי הוא אינו זכאי להקלה בעונש לה זכאים נאשמים שנטלו אחריות על מעשיהם. לצד זאת, מדברי הנאשם במעמד הטיעונים לעונש עולה שהוא חש חרטה על מעשיו ואמפתיה כלפי המתלונן.

הנאשם חולה בסוכרת, הפוגעת בין היתר בראייתו ולצורך איזון מצבו נזקק לטיפול יומיומי באמצעות הזרקות תכופות (נ/7). טענת הסנגור שלפיה ככל שיוטל על הנאשם עונש מאסר הוא יאבד את מקום עבודתו בחברת החשמל, בה הוא עובד מזה 24 שנים, היא טענה שובת לב. ואולם, משלא נטל הנאשם אחריות למעשיו ולא הסביר פשר התנהגותו החריגה, ישנו קושי מובנה להתחשב בו בעניין זה, בהינתן שהוא הביא על עצמו במידתו את התוצאה הקשה ובהינתן שבהעדר טיפול, נשקפת ממנו מסוכנות כלפי הציבור. עוד אציין שלא הוכחה הטענה שלפיה נפגע תפקודו של הנאשם כתוצאה מהשבר שנגרם לו בזרת בעקבות מעורבותו בעבירה, כמתואר ב-נ/6.

אף טענות נוספות של הנאשם, שלפיהן הוא סועד את אמו ומסייע כלכלית לה ולאחותו, לא נתמכו בראיות כלשהן. לצד זאת, זקפתי לזכות הנאשם את עברו הנקי, מצבו הרפואי הקשור במחלת הסוכרת, והחרטה שהביע בשלב הטיעונים לעונש. כל אלו, כמו גם גילו של הנאשם, הביאוני למסקנה שלפיה יש להטיל עליו עונש בחלקו הנמוך של מתחם הענישה, הגם שלא בתחתיתו ממש.

15. אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר למשך 9 חודשים, אותו ירצה הנאשם בדרך של עבודות שירות במגבלות. הנאשם ירצה את עבודות השירות במרכז יום לקשיש בנס ציונה החל מיום 3.8.2022. במועד זה על הנאשם להתייצב במשרדי הממונה על עבודות השירות, מפקדת מחוז מרכז, לא יאוחר מהשעה 8:00, כשהוא מצויד בתעודה מזהה ובעותק מגזר הדין.

מובהרת לנאשם חובתו לשתף פעולה עם הממונה על עבודות השירות ועם מקום ההשמה, שאם לא כן ניתן יהיה להפקיע את עבודות השירות באופן בו ירצה את יתרת התקופה בדרך של מאסר בפועל.

ב. מאסר למשך 6 חודשים, אותו לא יישא הנאשם אלא אם יעבור בתוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו ממאסר על עבירת אלימות מסוג פשע.

ג. מאסר למשך 3 חודשים, אותו לא יישא הנאשם אלא אם יעבור בתוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו ממאסר על עבירת אלימות מסוג עוון.

ד. פיצוי כספי למתלונן (ע"ת 1 בכתב האישום) בסך 10,000 ₪, שישולם עד ליום 10.8.2022 ויועבר למתלונן בהתאם לפרטים אותם תעביר המאשימה למזכירות בית המשפט בתוך 7 ימים.

הפיצוי יועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, וניתן יהיה לשלמו בתוך 3 ימים מיום מתן גזר הדין באחת הדרכים המפורטות באתר המרכז.

16. ניתן בזאת צו עיכוב יציאה מהארץ. הנאשם יפקיד את דרכונו במזכירות בית המשפט עד ליום 12.5.2022.

17. ניתן צו כללי למוצגים.

18. המזכירות תעביר העתק מגזר הדין לממונה על עבודות השירות ולשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז בתוך 45 יום.

ניתן היום, ט' אייר תשפ"ב, 10 מאי 2022, במעמד הצדדים.